

TWEE WONDERVOLLE VISVANGSTEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik het hebben over visvangst.

Het vissen, beter gezegd het vangen van vissen, is een bijbels schaduwbeeld van het winnen van zielen voor het Koninkrijk van Jezus Christus.

Matt. 4:19 – *“En Hij zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der mensen maken.”*

Matt. 13:47 – *“Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten van vissen samenbrengt;”*

Mark. 1:17 – *“En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal maken, dat gij vissers der mensen zult worden.”*

Luk. 5:10b – *“... En Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van nu aan zult gij mensen vangen.”*

Als er dan vervolgens in de evangeliën over twee wondervolle visvangsten gesproken wordt, dan mogen we deze in verband brengen met het winnen van zielen. En het winnen van zielen door de verkondiging van het Evangelie is Jezus' grote opdracht aan Zijn discipelen (Matt. 28:19) en juist in de tijd waarin wij nu leven, het laatste der dagen, van het grootste belang. Matt. 24:14 – *“En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.”*

Broeders en zusters, het valt op dat de eerste wonderbare visvangst (Luk. 5:1-11) juist plaatsvond bij het prille begin van Jezus' bediening op aarde, terwijl de tweede plaatsvond aan het einde van Zijn bediening toen Hij reeds uit het graf was opgestaan (Joh. 21:1-14). Dit heeft ons zeker wat te zeggen. Bij aandachtige lezing van de twee schriftgedeelten zullen we dan ook enkele markante verschillen ontdekken. Het belangrijkste verschil is de grootte en de kwaliteit van de visvangst, van de oogst. Dat was niet zonder reden.

Voordat we een blik op beide schriftgedeelten zullen slaan, wil ik echter eerst met u een uitstapje maken naar Gods beloften aan het volk van Israël, toen Hij hen vanuit Egypte naar het beloofde land Kanaän bracht. Zijn belangrijkste belofte was die van vroege regens en van spade regens, die Hij op tijd zou zenden.

De vroege regen en de spade regen

God beloofde aan Israël geweldige oogsten. Deut. 11:10-15 – *“Want het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven, is niet als Egypteland, van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk gij bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang, als een kruidhof. Maar het land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven, is een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij den regen des hemels; Een land, dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen des HEEREN, uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin des jaars tot het einde des jaars. En het zal geschieden, zo gij naarstiglijk zult horen naar Mijn geboden, die Ik u heden gebiede, om den HEERE, uw God, lief te hebben, en Hem te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel; Zo zal Ik den regen uws lands geven te zijner tijd, vroegen regen en spaden regen, opdat gij uw koren, en uw most, en uw olie inzamelt. En Ik zal kruid geven op uw veld voor uw beesten; en gij zult eten en verzadigd worden.”*

De beloofde grote oogsten (hun voorspoed) hingen af van de noodzakelijke vroege regen en spade regen. God zou ze zenden, mits men Hem zou gehoorzamen, liefhebben en dienen.

Met de vroege regens worden de regens bedoeld, die in Israël vallen van eind oktober tot in het begin van december. Zij zijn noodzakelijk om de gewassen goed tot ontkieming te laten komen en diep te laten wortelen. De vroege regens leiden dus nog niet tot binnenhalen van de laatste, grootste oogst.

Het Hebreeuwse woord voor “vroege regen” is “joreh” (יורה) en stamt af van het werk-

woord “jaarah” (ירה) dat “werpen, schieten, (uit)gieten” betekent. De vroege regens waren immers forse buien, waarbij het regende dat het goot. De druppels “schoten” als het ware uit de hemel.

Het werkwoord “jaarah” (ירה) betekent echter ook “laten zien, wijzen, aanwijzing geven, leren, onderwijzen”. De Torah (תורה), dat wil zeggen de Wet, is dan ook eveneens hier van afgeleid.

De spade regens zijn de regens die in maart en april vallen, waarmee de gewassen in Israël tot bloei en volle wasdom komen. Hierna kan worden geoogst.

“Spaderegen” is in het Hebreeuws “malkosj” (מלקוש). Het woord stamt af van het werkwoord “laakasj” (לקש) dat “inzamelen van de laatste oogst” betekent.

Regens zijn in bijbelse taal vaak een schaduwbeeld voor de Heilige Geest. Leest u maar Hos. 6:3 – *“Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.”* Leest u ook Ps. 72:6 – *“Hij (d.i. God) zal nederdalen als een regen op het nagras, als de druppelen, die de aarde bevochtigen.”*

Het vallen van de vroege regen verwijst in schaduwbeeld naar de uitstorting van de Heilige Geest om de gewassen tot ontkieming te brengen. Het vallen van de spade regen verwijst in schaduwbeeld naar de uitstorting van de Heilige Geest om tot de oogst te komen.

Natuurlijk mogen we deze schaduwbeelden betrekken op het geestelijk leven van elke individuele gelovige. Want de Landman in de hemel wacht geduldig op de ontwikkeling van het gezaaide (Jak. 5:7). De vroege regen van de Heilige Geest in het leven na de wedergeboorte is bestemd om het jonge plantje in Christus goed tot ontkieming te laten komen. De spade regen in dat leven is bestemd om tot overvloedige vruchtdracht en tot oogst te komen.

Deze schaduwbeelden hebben echter ook een profetische betekenis!

Zoals gezegd vielen de vroege regens aan het begin van het groeiseizoen. Het vallen van de vroege regens mogen we daarom verbinden met de wondervolle eerste visvangst aan het begin van Jezus’ bediening. Evenzo mogen we deze visvangst vergelijken met de eerste evangelieverkondigingen van de christelijke gemeenten, nádat de Heilige Geest op de grote Pinksterdag van Hand. 2:1-4 was uitgestort.

De spade regens vielen op het einde van het groeiseizoen voor de grote oogst en mogen we verstaan in relatie tot de tweede visvangst aan het einde van Jezus’ bediening. Deze tweede visvangst wijst dan op de evangelieverkondiging in het laatste der dagen, waarbij vele, vele zielen zullen worden gewonnen voor Jezus. En, mijn broeders en zusters, in onze tijd, dus nú, mogen we een geweldige uitstorting van de Heilige Geest verwachten opdat zielen voor Jezus worden gewonnen. Nú mogen we de vollédige vervulling van de profetie in Joël 2:28-32 verwachten, waarvan het eerste begin tot vervulling kwam in Hand. 2:1-4.

De eerste wondervolle visvangst

Broeders en zusters, we zullen nu de eerste visvangst in Luk. 5:1-11 bekijken. Het gaat mij echter met name om de verzen 3-7: *“En Hij ging in een van die schepen, hetwelk van Simon was, en bad hem, dat hij een weinig van het land afstak; en nederzittende, leerde Hij de scharen uit het schip. En als Hij afliet van spreken, zeide Hij tot Simon: Steek af naar de diepte, en werp uw netten uit om te vangen. En Simon antwoordde en zeide tot Hem: Meester, wij hebben den gehelen nacht over gearbeid, en niet gevangen; doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen. En als zij dat gedaan hadden, besloten zij een grote menigte vissen, en hun net scheurde. En zij wenkten hun medegenoten, die in het andere schip waren, dat zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen, en vulden beide de schepen, zodat zij bijna zonken.”*

De eerste opmerking die ik wil maken over dit schriftgedeelte betreft de visser Simon. Zijn andere naam was Petrus.

Jezus nam juist plaats in het scheepje van Petrus en de woorden van Jezus waren gericht tegen hem. Het verhaal vermeldt geen conversatie met de andere vissers.

Waarom eigenlijk, broeders en zusters?

Omdat Petrus degene was, die tot de belijdenis kwam dat Jezus de Christus was en de Woorden des Eeuwigen Levens bezat. Joh. 6:68-69 – *“Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”*

Matt. 16:16 – *“En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”* Leest u ook Mark. 8:27.

De verkondiging van het Evangelie en dientengevolge het winnen (vangen) van zielen mag uitsluitend op deze belijdenis worden gebaseerd. Het gaat om Jezus, onze Heiland. Hij heeft de prijs voor onze zonden aan het kruis van Golgotha betaald. Hij heeft de Woorden des Levens en Hij verlost en maakt vrij. Door Zijn kostbare voor ons vergoten Bloed.

Sommigen zeggen ten onrechte, dat juist Petrus, omdat hij het waarachtige getuigenis had, daarom het fundament van de Gemeente is. Dat is onjuist! Onze enige fundament is Jezus.

1 Cor. 3:11 – *“Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.”* Leest u vooral ook Jes. 28:16.

Als wij zielen voor het Koninkrijk der hemelen willen winnen, is er slechts één getuigenis:

“Jezus, U bent de Christus, onze Redder”. Met deze getuigenis winnen we zielen. Elke andere getuigenis en elke verheerlijking van (namen van) mensen is onacceptabel.

Omdat het alléén maar om de getuigenis over Jezus gaat, zullen we bij de tweede visvangst wederom zien, dat Jezus Zijn woorden uitsluitend tot Simon Petrus richt.

De tweede opmerking die ik wil maken, betreft Jezus' woorden om naar de diepte af te steken en daar de netten uit te werpen teneinde vis te vangen. Luk. 5:4,5b – *“En als Hij afliet van spreken, zeide Hij tot Simon: Steek af naar de diepte, en werp uw netten uit om te vangen. En Simon antwoordde: op Uw woord zal ik het net uitwerpen.”*

Jezus geeft ons een advies om succesvol vissen te vangen, namelijk, steek af naar de diepte en werp daar je netten uit. Dat wil zeggen, dat wij ons eerst moeten verdiepen in het Woord van God en dán pas moeten gaan evangeliseren. Als wij pas tot geloof zijn gekomen, zijn wij nog als jonge, tedere, kwetsbare plantjes. Daarom moeten onze wortels eerst tot diep in de geloofsaarde groeien, zodat het plantje wat minder kwetsbaar wordt (Matt. 13:5-6,20-21).

Eérs verdiepen wil ook zeggen, dat éérs het fundament voor het getuigenis in het hart moet worden gelegd. Dat fundament is zoals gezegd Jezus. Jezus sprak ooit over een wijze man die groef en verdiepte en toen zijn huis op het juiste fundament bouwde. Luk. 6:48 – *“Hij is gelijk een mens, die een huis bouwde, en groef, en verdiepte, en leide het fundament op een steenrots; als nu de hoge vloed kwam, zo sloeg de waterstroom tegen dat huis aan, en kon het niet bewegen; want het was op de steenrots gegrond.”*

De evangelieverkondiging gefundeerd op de Steenrots Jezus Christus is onwankelbaar. En als wij op dit Woord van Jezus acteren in gehoorzaamheid, dan zal succes in de visvangst verzekerd zijn.

Broeders en zusters, ik wil graag nog een derde opmerking plaatsen naar aanleiding van Luk. 5:6-7 – *“En als zij dat gedaan hadden, besloten zij een grote menigte vissen, en hun net scheurde. En zij wenkten hun medegenoten, die in het andere schip waren, dat zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen, en vulden beide de schepen, zodat zij bijna zonken.”*

Het gehoorzamen aan het Woord van Jezus leverde een geweldige oogst op, een grote visvangst. Twee schepen waren zo vol vis, dat ze bijna zonken. Maar hoeveel vissen waren er wel niet verloren gegaan doordat het net scheurde? Misschien wel de helft of zelfs meer dan de helft. Broeders en zusters, ik geloof dat God ons wil attenderen en niet voor niets in de bijbel heeft vermeld, dat het net scheurde, waardoor veel vissen weer werden verspeeld.

Want we mogen hier een profetisch beeld ontdekken over de situatie in de toenmalige bekende wereld (Midden-Oosten, Europa, Noord-Afrika). In de eerste eeuwen na de Pinksteruitstorting van de Heilige Geest (Hand. 2:1-4) brachten de eerste christelijke gemeenten heel veel zielen binnen, maar veel zielen gingen desondanks toch weer verloren. Uiteindelijk is er een situatie ontstaan waarin de meeste gelovigen nog slechts een religie (katholicisme, islam) aanhingen, doch het contact met de levende God hebben verloren.

Evenzo moeten wij constateren dat ondanks grote inspanningen van de verschillende lokale christelijke gemeenten om zielen voor Jezus te winnen, er toch vaak een groot deel van hen weer uit de gemeente weggaat. Blijkbaar zijn deze zielen dus nog niet gereed om voor Jezus geogst te worden. Blijkbaar hebben hun wortels zich nog niet diep in de geloofsaarde kunnen wortelen. Een mogelijke oorzaak, een gebrek aan leiding van de Heilige Geest en zalving, zal belicht worden in het verhaal over de tweede visvangst.

We zien dat er dus verband is tussen de eerste wonderbare visvangst en de vroege regens in Israël. Deze regens brachten het gezaaide tot ontkieming, maar het was nog te vroeg om tot volle oogst over te gaan.

De tweede wondervolle visvangst

De tweede wondervolle visvangst welke aan het einde van Jezus' aardse bediening plaatsvond, houdt verband met de spade regens. En ik wil u er aan herinneren dat deze spade regens dus naar de uitstorting van de Heilige Geest in het laatste der dagen verwijzen. U kunt het verhaal vinden in Joh. 21:1-14. Ik wil echter slechts de verzen 3-7,10-11 citeren: *“Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij gingen uit, en traden terstond in het schip; en in dien nacht vingen zij niets. En als het nu morgenstond geworden was, stond Jezus op den oever; doch de discipelen wisten niet, dat het Jezus was. Jezus dan zeide tot hen: Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs? Zij antwoordden Hem: Neen. En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelfde niet meer trekken vanwege de menigte der vissen. De discipel dan, welchen Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het is de Heere! Simon Petrus dan, horende, dat het de Heere was, omgordde het opperkleed (want hij was naakt), en wierp zichzelf in de zee..... Jezus zeide tot hen: Brengt van den vissen, die gij nu gevangen hebt. Simon Petrus ging op, en trok het net op het land, vol grote vissen, tot honderd drie en vijftig; en hoewel er zovele waren, zo scheurde het net niet.”*

De eerste opmerking die ik over de tweede visvangst wil maken, betreft opnieuw Simon Petrus. De woorden van Jezus waren wederom alléén tegen hem gericht, terwijl de andere discipelen in dit verhaal net zoals bij de eerste visvangst naamloos blijven. Het is uitsluitend en alleen Petrus' belijdenis, dat Jezus de Christus is en de Woorden des Eeuwigen Levens bezit, waardoor wij het Evangelie in waarheid kunnen verkondigen en zielen voor Jezus kunnen winnen. Dáárom ook ving Petrus in eerste instantie zelfs geen enkele vis, want hij had in feite zijn oude lifestyle weer opgepakt, namelijk het vissen zonder Jezus. Jezus was niet bij hem in het schip, maar stond op de oever. Daarom was de vangst nul komma nul.

Mijn tweede opmerking betreft een belangrijk kenmerk van het vissen, van het winnen van zielen, in de eindtijd. Dus van de evangelieverkondiging in relatie tot het uitgieten van de spade regens van de Heilige Geest teneinde de grote zielenoogst binnen te brengen. Petrus wierp zich in de zee!

Waarom staat dit schijnbaar overbodige feit in het verhaal vermeld? Omdat in de profetische schriftgedeelten van het Woord van God de zee steeds een symbool voor de heidenvolkeren is. Ik noemde in het begin van deze prediking reeds Matt. 13:47, maar leest u ook Ps. 65:8; Jes. 17:12-13; Jes. 57:20-21; Ezech. 26:3 en Openb. 17:15. Juist in de eindtijd zal het blijde Evangelie van verlossing, de belijdenis van Petrus dat Jezus de Christus is, overal ter wereld

worden verkondigd. Matt. 24:14 – *“En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.”*

Broeders en zusters, als wij in de eindtijd veel vissen willen vangen voor Jezus, zullen wij het over een andere boeg moeten gooien. *“Gooi het net uit aan de rechterzijde!”*: zei Jezus. Dit is mijn derde opmerking. Zelfs ook als wij in ons eigen geestelijke leven vruchten willen voortbrengen, zullen we het vaak over een andere boeg moeten gooien.

Wat betekent dat? Wat betekent die rechterzijde? Wat is die andere boeg? Daarvoor wil ik met u naar Ezech. 47:1,5,8-9 – *“Daarna bracht hij mij weder tot de deur van het huis, en ziet, er vloten wateren uit, van onder den dorpel des huizes naar het oosten; want het voorste deel van het huis was in het oosten, en de wateren daalden af van onderen, uit de rechterzijde des huizes, van het zuiden des altaars..... Voorts mat hij nog duizend, en het was een beek, waar ik niet kon doorgaan; want de wateren waren hoge wateren, waar men door zwemmen moest, een beek, waar men niet kon doorgaan..... Toen zeide hij tot mij: Deze wateren vlieten uit naar het voorste Galilea, en dalen af in het vlakke veld; daarna komen zij in de zee; in de zee uitgebracht zijnde, zo worden de wateren gezond. Ja, het zal geschieden, dat alle levende ziel, die er wemelt, overal, waarhenen een der twee beken zal komen, leven zal, en daar zal zeer veel vis zijn, omdat deze wateren daarhenen zullen gekomen zijn, en zij zullen gezond worden, en het zal leven, alles, waarhenen deze beek zal komen.”*

Uit de rechterzijde van Gods huis komen de levende wateren van de Heilige Geest, die alles gezond maken en tot leven brengen waarheen zij vloeien. De levendmakende Heilige Geest acteert op het waarachtige getuigenis van Jezus als het Woord des Levens. Dan vind er herstel en gezondmaking plaats. Maar ieder die zich in deze verkwikkende wateren begeeft, zal wel moeten zwemmen, dat wil zeggen, zich totaal overgeven aan deze wateren. Willen wij in ons geestelijk leven vruchten voortbrengen, dan moeten we ons volledig onder de leiding van de Heilige Geest moeten stellen.

Ook als wij verlangen om nu in de eindtijd veel zielen voor Jezus te winnen, dan zullen wij ons honderd procent aan de levende wateren van de Heilige Geest moeten overgeven. Dít is het wat Jezus bedoelde, toen Hij adviseerde om de netten aan de rechterzijde uit te werpen. En dáárom ook zei Hij het volgende tegen Petrus vlak na die wondervolle visvangst. Joh. 21:18 – *“Voorwaar, voorwaar, zeg ik u: Toen jij jonger waart, gorddet jij uzelf, en wandeldet, alwaar jij wildet; maar wanneer jij zult oud geworden zijn, zo zult jij uw handen uitstrekken, en een ander zal u gorden, en brengen, waar jij niet wilt.”*

Petrus, wil je vruchten voortbrengen, wil je vissen vangen, geef je dan helemaal over aan de leiding van de Heilige Geest met z'n diepe vervullingen. Laat niet je eigen wil, gevoelens en gedachten gelden. Laat de Heilige Geest je leiden. Want dan vis je in gezond en levend water. En waarheen dat water stroomt, zal alles levend en gezond worden. Dan zal je eigen karakter gezond worden en dan zullen jouw toehoorders gezond worden. Dan zul je gegarandeerd veel en grote vissen vangen, waarvan er niet een verloren zal gaan. Want het net scheurde immers nu niet! Broeders en zusters, is Gods Woord niet uiterst secuur en geweldig? Over de betekenis van het aantal vissen, namelijk 153 stuks, is veel gespeculeerd. Graag wil ik mij hiervan onthouden.

Tot slot wil ik met u Joh. 7:37-39 lezen: *“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkewijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)”*

Geliefde broeders en zusters, in de eindtijd zal de zielenoogst supergroot zijn als wij ons geheel aan de leiding van de Heilige Geest zullen overgeven. Dan zullen Zijn geweldige spade regens vallen. Er zal een grote Opwekking plaatsvinden. Velen zullen tot Christus worden gebracht, de lieve Heiland Die de wereld zo nodig heeft. Ja, maak haast, want ook

de Heilige Geest heeft haast. Daarom wil Hij zelfs de vroege en spade regen binnen één maand uitgieten. Joël 2:23-24 – *“En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand. En de dorsvloeren zullen vol koren zijn, en de perskuipen van most en olie overlopen.”*

Moge Jezus u deze week overvloedig zegenen. Amen.